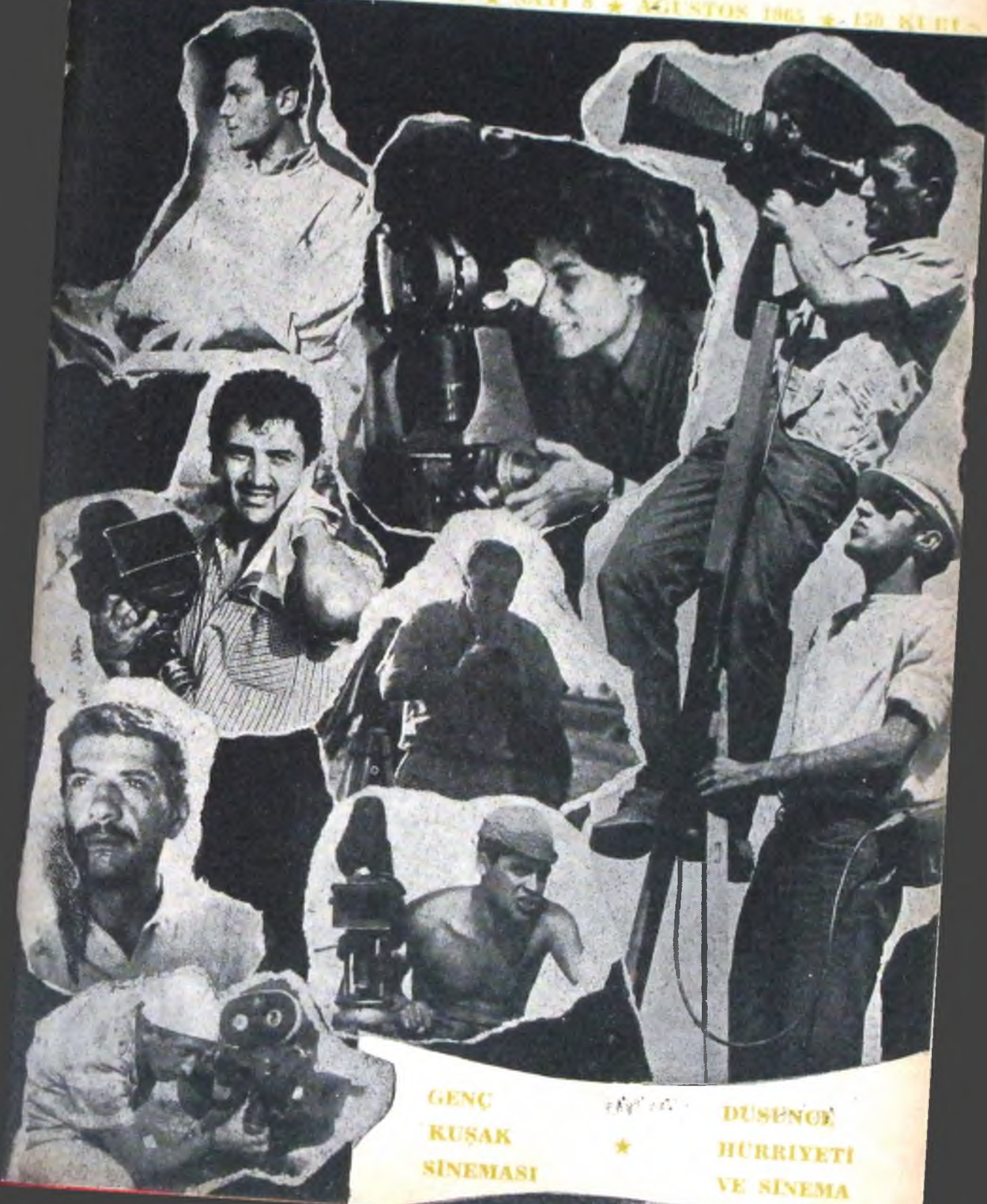

STILGİLİ

AYLIK SINEMA SANATI DERGİSİ * SAYI 8 * AĞUSTOS 1965 * 150 KURUŞ

GENÇ
KUŞAK
SINEMASI

1965

*

DÜŞÜNCE
HURRIYETİ
VE SINEMA

Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni :

Selim Sabit PULTEN

Yazı İşleri Yönetmeni :

Giovanni SCUGNAMİLLO

Teknik Yönetmen :

Agâh OZGUÇ

Ankara Temsilcisi :

Nijat OZON

Bu Sayıda Yazarlar:

Agâh OZGUÇ

Pertev BİLGİN

Berna İLHAN

Metin ERKSAN

Osman SEDEN

Orhan ELMAS

Halit REFIĞ

Giovanni SCOGNAMİLLO

Yılmaz KUZGUN

Cüneyt ARKIN

I. H. K.

Yönetim Yeri :

SET KİTABEVİ

Balıpaşa, Yokuşu 118/A

Beyazıt - İstanbul

Armağanlı Abone: Yıllık 15 Lira

(1965 sonuna kadar 10 TL.)

İlan: Arka Kapak 600 TL.

İç Kapak 400 TL.

İç Sayfalarda Tam 200 TL.

İç Sayfalarda Yarım 100 TL.

İç Sayfalarda Dörttebir 50 TL.

Sinema ve Yayın ilânları % 50 indirimlidir. Değişme ilân yayınlanır.

Dizgi ve Tipo Baskı:

Çelikkilt Basımevi

Basıldığı tarih: 28/8/1965

Kapak Resmi:

Operatör Mustafa Yılmazla Fevzi Tuna, Bilge Olgaç, Erdoğan Tokatlı, Duygu Sağır-oğlu, Ferit Ceylan, Kemal İnci, Remzi Con-türk, Tunç Başaran

düşünce hürriyeti ve sinema

1961 Anayasasının demokratik ve sosyal niteliğine, 20. maddesinde ifadesini bulan düşünce ve düşüncüklerini her türlü yollarla açıklama ve yayma, 21. maddesinde ifadesini bulan san'atı serbestçe yayma ve açıklama haklarının varlığına rağmen, Türkiyede, sinema, bütün diğer yayma ve açıklama araçları için kabul edilmiş olan liberal hürriyet rejiminden yararlanmaz. Bu bakımdan, kitap gazete ve tiyatro ile sinema arasında önemli bir ayırım vardır: Sinemaya açıklama ve yayma hakkı tanınmamaktadır. Polis Vazife ve Selâhiyet Kanununun 6. maddesine ve bu maddeye dayanılarak yapılmış, filimlerin ve film senaryolarının kontrolüne dair tüzüğe göre film çekilmesi ve gösterilmesi izne, sansüre tabidir.

Anayasa Mahkemesi de açıklama ve yayma hakkının, sinemaya, Anayasa ile tanınmış bir hak olmadığına, kanunla tanınıp düzenleneceğine, kanununun 6. maddesinin ve tüzüğün koyduğu izin kaydının «genel ahlâkın ve milli güvenliğin korunması ve kamu düzeninin sağlanması için» konulmuş zaruri bir tedbir olduğuna, bu hudutlamada kamu yararı bulunduğuna, kaldı ki iznin önleyici zabıta fonksiyonunun bir gereği olduğuna karar vermiştir. (1)

Yüksek Mahkemenin bu gerekçeleri tüzük hükümleri ve sansür taraftarlarının düşünceleri gözönünde tutularak somutlaştırılırsa, sinemanın ilk bakışta, halkın ve özellikle gençlerin ahlâkını bozacağı, onları suça, avareliğe, başıbozukluğa iteceğinden korkulmakta ve bu önlenilmek istenmektedir.

Fakat bu düşünceler yalnız sinema için değil, diğer bütün san'at ve açıklama ve yayma araçları, örneğin hikâye, roman, resim gazeteler, magazin dergileri, çocuk yayınları için de vardır. Öte yandan genel ahlâkın korunması için sinemanın denetlendiği bir ülkede strip-tease de yasaklanmak gerekmez mi? Millî Piyango, spor-Toto, sinema san'atçıların özel hayatlarını konu edinen magazinler, hemen hemen haftanın her günü yapılan ve spordan beklenen taydaların hepsinden yoksun olan maçlar,, ayda üçü dördü bulan hayranlar halkı ve gençleri avareliğe daha mı az iterler düşünülme gerekir.

Kaldı ki gençleri ahlaksızlığa, suça, avarelige iten sebebler muhakkak ki sinemada değil, yetersiz barınak, aile düzeninin bozukluğu, iyi beslenememe, okuma yazma nisbetinin düşüklüğü, sosyal sınıflar arasındaki büyük gelir farkları gibi toplumsaldir.

UYGULAMA

Türkiyedeki uygulamaya gelince, izin kaydının bu amaçlar: sağlayacak şekilde işlediğini söylemeğe imkân yoktur. Oynamasına izin verilen filmlerin hemen hemen hepsi gençlerin ahlakını bozacak, onları avarelige itecek, acaip moda ve akımlar yaratacak niteliktedirler. Bu uygulama hatta tüzük hükümlerine rağmen böyledir. Oysa gerçekten söyleyecek bir şeyleri olan düşünce ve sinematografi bakımından değerli olduğu kabul edilen bazı filmlerin gösterilmesi yasaklanmaya çalışılmaktadır. Bu duruma göre Türkiyede sansür varlığına sebep olarak gösterilen sakıncaları önlemek amacıyla değil, bilhassa, tersine, ahlak bozucu düşünce unsurundan yoksun halkı avarelige ve başıbozukluğa itici, kötü alışkanlıklar aşılایıcı, dramatik yapı ve sinematografik değerden yoksun filmlerin yapılması ve oynatılmasını sağlayacak şekilde işlemektedir.

Genel ahlaki korumak ve suça teşviki önlemek amacıyla pedagog, psikolog, eğitimci gibi bilim adamları ile bu konuda kamu oyunu temsil eden dernekler temsilcilerinden kurulu bir organ sonradan filmin okul çağındaki çocuklara gösterilemeyeceğine karar verebilir. Ve zedelenmesinden korkulan kurumlar da böylece korunmuş olur.

Yüksek Mahkemenin sansürlü zabitanın suçu işlenmeden önleme görevi ile haklı göstermesine gelince; yazarlar, gazeteciler ve bütün diğer ifade araçları ve san'atçılar için gösterilmeyen bu hayır severliğin özellikle sinemaya gösterilmesini anlamak bizim için mümkün değildir. Kaldı ki Fransa'da idarenin, çevrilmesine ve oynatılmasına izin verdiği filmlerde suç unsurları bulunarak cezalandırıldığı görülmüştür. Demek ki sansür bu bakımdan da yararlı ve haklı olmaktan uzaktır.

Şu halde sinemanın sansürü için başka gerekçeler bulunmalıdır.

Sansürün Türkiyede ve bütün diğer ülkelerdeki gerçek sebebi Anayasa Mahkemesi kararında da belirtildiği gibi, sinemanın büyük bir halk kitlesini kolaylıkla etkileyen bir san'at kolu ve düşünceyi yayma ve açıklama aracı olmasıdır. Bu sebeple tek başına sansürü haklı gösteremez. Fakat idare edenler kolayca kamu düzeni ve kamu yararı gibi tanımlanması zor kavramlar içine gizliyebilecekler, kendilerince muteber olmayan düşüncelerin bütün diğer açıklama araçlarına nisbetle çok büyük bir etkililikle sinema aracıyla sür'atle yayılacağından korkmaktadırlar. Örneğin, Tüzükte Türk Ceza Ka-

nununun 141 ve 142. maddelerine benzer kaypak bir ifade ile yazılmış, aynı anlamda bir bent vardır. Bağımsız ve tarafsız yargıçlar tarafından uygulanmasına rağmen tartışma konusu olan bu hükümlerin idare organlarının elinde bir hürriyetin yok edilmesine varabilecek bir uygulama bulmayacağını kimse söyleyemez. Yasak kararlarının idari yargı mercileri önünde tartışılabileceğine gelince; Danıştayda açılan bir dâvanın en az iki senede sonuçlandığı düşünülürse bu yolun hiç etkisi olmayan sembolik bir imkân olduğunu söylemek bızce fazla karamsar bir düşünce olmayacaktır.

Bu düşüncelerle biz sinemanın da bütün diğer açıklama ve yayma araçları ile aynı hürriyetler rejimine tabi olmasından, çevrilme ve gösterme konusunda izin kurumunun kaldırılmasından yanayız. Eğer sinema ile Ceza Kanunları ile suç sayılmış eylemlerden birisi işlenmişse tarafsız ve bağımsız yargıçlar önünde yargılanır. Suç işlenmişse mahkûm edilir. Aksı takdirde idari bir makamın keyfi işleyebilecek kararları ve geç yürüyen idari yargı denetimi sinema alanında açıklama ve yayma hürriyetinin özünü zedeliyen bir kurum olmakta devam edecektir.

13 - Temmuz (Cümhuriyet)

(1) AYM, E. 63/204, K 63/179, T. 8.7.1963 RG, 13.11.1963 - 11554.

Fransanın beğenilen mecmuası

CİNE - TELE - REVÜE

Nefis renkli 6 tablo ilâvesiyle ve % 62 tenzilâtla
tanesi 150 kuruş.

1965'in bütün sayıları vardır
10 ar tanelik seriler 15 liradır,
Posta pulu veya para havalesi
karşılığı veya ödemeli gönderilir.
(Ödemeli 17 TL.)

SET KİTABEVİ

Balıpaşa yokuşu 118/A Beyazıt - İstanbul

genç kuşak sineması

AGAH OZGUÇ

ERDOĞAN TOKATLI

1939'da Denizli'de doğdu. Galatasaray Lisesi'ni bitirdikten bir süre sonra, 1957 de birkaç arkadaşıyla birleşip, «Sinema Kulübü»nü kurdu. Pazar Postası, Akşam, Tanin ve Yıldız gibi gazete, dergilerde film eleştirmeleri yazdı. Attilâ Tokatlı'nın «Denize Inen Sokak» filmiyle asistanlığa başladı. Memduh Ün, Halit Refiğ, Tarık Dursun, Orhan Aksoy, Duygu Sağıroğlu'nun dışında, Maurice Pialat ve Elia Kazan'ın (İstanbul'da) asistanlıklarını yaptı.

Erdoğan Tokatlı :

«Sinamada yapmak istediğim şey şu : Bugün yaşadığımız hayatı vermek. "Son Kuşlar" da yaşadığımız hayat içinde, kadın ve erkek arasındaki ilişkilerin neden ve nasıl çıkmaza girdiğini anlatmaya çalışıyorum. "Son Kuşlar" daha çok romantik biçim içinde anlatmaya çalıştığım bir aşk hikâyesidir.» diyor.

FİLMÖGRAFİSİ :

1956) SON KUŞLAR — Reji: Erdoğan Tokatlı. Senaryo: Erdoğan Tokatlı. Kamera: Ali Uğur. Oyuncular: Ediz Hun, Selma Güneri, Tijen Par, Senih Orkan (Efes Film)

FEVZİ TUNA

1939 yılında Balıkesir'de doğdu. İzmir Ticari ve İktisadi İlimler Akademisi'ne bir süre devam etti. Ve sonunda tahsilini yarıda bırakarak, set işçisi olarak sinemaya girdi. Ardından Semih Evin'e reji asistanlığı yaptı. 23 yaşında ilk reji denemesi olan «Aşka Susayanlar» ile sinema eleştirmecilerinin ilgisini çekti. Buna karşılık iki yıl başka teklif almadı. Bu süre içinde Memduh Ün'e asistanlık yaparak hayatını kazandı. Bu günlerde ise «Yasak Sokaklar» isimli ikinci filmini yönetmektedir. Genç rejisör Fevzi Tuna : «Sinemaya yeni birşey getirmek istiyorum, diye kesin birşey söylenemez bence. Yaptıklarım neyi getirmişse, onu getirmek istiyorum demektir» der.

FİLMOGRAFİSİ :

1963) AŞKA SUSAYANLAR — Reji: Fevzi Tuna. Senaryo: Erdoğan Tokatlı. Kamera: Orhan Kapkı. Oyuncular: Ekrem Bora, Sem-

ra Sar, Ozkan Yılmaz, Kenan Pars (Kiral Film)

1965) **ÖLÜMÜN ÜCRETİ** — Reji: Fevzi Tuna ve Cevat Şahiner. Senaryo: Kamera: Oyuncular: İzzet Günay, Sevda Ferdağ (Adalı Film)

1965) **YASAK SOKAKLAR** — Reji: Fevzi Tuna. Senaryo: Halit Refiğ, Fevzi Tuna, Memduh Ün. Kamera: Mustafa Yılmaz. Oyuncular: Salih Güney, Selma Güneri, Devlet Devrim, Kuzey Vargın, Reha Yurdakul (Uğur Film)

REMZİ CÖNTÜRK

1936'da Giresun'da doğdu. Kuleli Askeri Lise'de okudu. Sinemaya «ar direktör» olarak girdi. «Süreyya Duru'nun yönettiği «Büyük Yemin» de asistanlık görevine başladı. İlk reji denemesine de «Allahın Bahçeleri» adlı filmle başladıysa da, bazı sebepler yüzünden yarım kaldı. «Sinemaya yerli hikâye, şiir ve derinlemesine kişiler getirmek istiyorum.» der.

FILMOGRAFİSİ :

1965) **MAGRUR VE SEFİL** — Reji: Remzi Cöntürk. Senaryo : Remzi Cöntürk. Kamera: Ali Uğur. Oyuncular: Yılmaz Güney, Nilüfer Aydan, Tuncer Necmioğlu.

1965) **BEYAZ ATLI ADAM** — Reji: Remzi Cöntürk. Senaryo: Remzi Cöntürk. Kamera: Cezmi Ar. Oyuncular: Yılmaz Güney, Tülin Engin, Gülsün Kamu, Tuncer Necmioğlu (Televizyon Film)

TUNÇ BAŞARAN

1938'de İstanbul'da doğdu. Vefa Lisesinden sonra Edebiyat Fakültesine devam etti. Sinemayla ilgisi 1960 da asistanlık yaparak başladı. Memduh Ün'e dört yıl asistanlık yaptı. 1964 yılında da «Hayat Kavgası» yla rejisörlük hayatına atıldı. Sinemaya getirmek istedikleri : Biçim ve özü en iyi şekilde birleştirip, yararlı bir yaratıcı olabilmek.

FILMOGRAFİSİ :

1964) **HAYAT KAVGASI** — Reji: Tunç Başaran, Senaryo bg Ekicigil. Kamera: Gani Turanlı, Oyuncular: Tamer Yiğit, Semra Sar, Pervin Par, Erol Taş, Semih Serger, Muhterem Nur (Artist Film)

1964) **KARA MEMED** — Reji Tunç Başaran, Senaryo: Kamera: Gani Turanlı. Oyuncular: Tanju Gürsu, Pervin Par, Ekrem Bora, Semiramis Pekkan, Cenk Er (Artist Film)

1964) **ON KORKUSUZ ADAM** — Reji: Tunç Başaran. Senaryo : Recep Ekicigil. Kamera Mustafa Yılmaz. Oyuncular: Tamer Yiğit, Yılmaz Güney, Erol Taş, Oktar Durukan, Tunç Oral, Sevda Ferdağ, Tijen Par, Selma Güneri, Işın Kaan, Adnan Şenses, Ozkan Yılmaz (Artist Film)

1965) **KONYAKÇI** — Reji: Tunç Başaran. Senaryo: Yılmaz Güney. Kamera: Feridun Kete, Necati İktaç. Oyuncular: Yılmaz Güney, Neriman Köksal, Kadir Savun, Oktar Durukan, Devlet Devrim, Ayter Feray, Talât Gözbak (Fer Film)

1965) **MURTAZA** — Reji: Tunç Başaran. Eser: Orhan Kemal. Senaryo: Recep Ekicigil. Kamera: Mengü Yeğin. Oyuncular: Müstik Kenter, Ayfer Feray, Tunç Oral, Mümtaz Ener, Hayri Caner (Artist Film)

FERİT CEYLÂN

1935 de İstanbul'da doğdu. Lisenin birinci sınıfından ayrıldı. Sinemaya 1952 de kamera asistanı olarak girdi (Yedi Köyün Zeynebi — Muharrem Gürses). «Hüküm Sabahı» adlı filmde Seyfi Havaeri'ye asistanlık yaptı. Daha sonra Şinasi Özönük, Hicri Akbaşlı, Asaf Tengiz ve Baki Çallıoğlu ile çalıştı. 1964 de ise rejisörlüğe başladı. «Birşey öğretecekse, her konuyu sinemaya aktarmaktan çekinmem.» der.

FILMOGRAFİSİ :

1964) **İKİSİ DE CESURDU** — Reji: Ferit Ceylân' Senaryo: Yılmaz Güney, Ferit Ceylân. Kamera : Dinçer Onal. Oyuncular: Yılmaz Güney, Semra Sar, Samim Meriç, (Meriç Film)

1964) **HERGÜN ÖLMEKTENSE** — Reji: Ferit Ceylân. Senaryo: Yılmaz Güney. Kamera: Dinçer Onal. Oyuncular: Yılmaz Güney, Pervin Par, Levent Kırıl (Kent Film)

1965) **17. YOLCU** — Reji: Ferit Ceylân. Senaryo: İlhan Engin. Kamera : Dinçer Onal. Oyuncular: Yılmaz Güney, Nurlan San, Oktar Durukan, Atilla Ergün (Kent Film)

KEMÂL İNCİ

1933 de Elâzığ'da doğdu. Önce Ertem Göreç'e, sonra da Metin Erksan'a asistanlık yaptı. Orta okulun birinci sınıfından ayrılan Kemâl İnci, «Günah Kızları» adlı filmle rejisörlük yaptı. Sinemada yapmak istediklerini şöyle özetler : «Türk toplumuna yararlı olacak konuları işlerken, öze göre biçim düzeni kurmaktır amacım.»

FILMOGRAFİSİ :

1964) **GÜNAH KIZLARI** — Reji: Kemâl İnci. Senaryo: Kamera: Cahit Engin. Oyuncular: Ahmet Mekin, Nilüfer Aydan, Nurhan Nur, (Sibel Film)

1965) **BELEŞ OSMAN** — Reji: Kemâl İnci. Senaryo: Kamera: Feridun Kete. Oyuncular: Orhan Günşiray, Sevda Ferdağ, Ekrem Bora, Ali Şen, Zuhâl Tan (Kırmız Film)

1965) **BAŞLIK** — Reji: Kemâl İnci. Senaryo: Cengiz Tuncer. Kamera: Feridun Kete. Oyuncular: Fikret Hakan, Selma Güneri, Erol Taş (Kırmız Film)

1965) **İKİ KARPUZ BİR KOLTUĞA SIGMAZ** — Reji: Kemâl In-
ci. Senaryo: Cengiz Tuncer, Kamera: Paşa Gündoğdu. Oyuncular :
Vahî Öz, Neriman Köksal, Mürvet Sim, Suna Pekuysal (Kızıl Film)
BİLGE OLGAÇ

1940 da doğdu. Sinemaya «Kismetin En Güzeli» adlı hikâyesiyle
girdi, 3.5 yıl Memduh Un'e asistanlık yaptı. Daha sonra İlhan En-
gin'le «Şeytanın Uçakları» nda, Halit Refiğ'le «Şehrazat» ta, ve Ha-
san Kazankaya ile çalıştı. «Üçünüzü de Mıhlarım» la ilk reji dene-
mesini yaptı. Sinemaya getirmek istedikleri: «Doğruyu, iyiyi ve ger-
çeği, iyi sinema ile seyirciye vermek.»

FİLMOGRAFİSİ :

1965) **ÜÇÜNÜZÜ DE MIHLARIM** — Reji: Bilge Olgaç. Senaryo:
Yücel Uçanoğlu. Kamera: Feridun Kete. Oyuncular: Yılmaz Güney,
Pervin Par, Hayati Hamzaoğlu, Aliye Rona, Tuncel Kurtiz (Kazan-
kaya Film)

1965) **KRALLAR KRALI** — Reji: Bilge Olgaç. Senaryo: Yılmaz
Güney. Kamera: Vedat Akdikmen. Oyuncular: Yılmaz Güney, Tülin
Elgin, Gülsün Kamu, Orhan Arburnu, Danyal Topatan (Kazankaya
Film)

ZEKİ ÖKTEN

Nişan Hançer'e asistanlık yaparak sinemaya atıldı. Daha sonra
İlhan Engin'le çalıştı. Bu arada da «Ölüm Pazarı» yla rejisörlüğü de-
nedi. Bugünlerde ise asistanlığını Atif Yılmaz'la devam ettiriyor.

FİLMOGRAFİSİ :

1963) **ÖLÜM PAZARI** — Reji: Zeki Okten. Senaryo: Kamera :
Oyuncular: Tanju Gürsu, Birsen Menekşeli.

ZEKİ ÖKTEN

HAYRİ CANER

HAYRİ CANER

1936 da İstanbul'da doğdu. Orta okulun ikinci sınıfından ayrılarak hayata atıldı. Kunduracılık, berberlik, ressamlık, fotoğrafçılık, avukat kâtipliği ve bir şirkette memurluk yaptı. Daha sonra spor hikâyeleri yazdı, sinema yazarı olarak çalıştı. 1962 yılında Metin Erksan'ın «Mahalle Arkadaşları» nda kamera karşısına çıktı. 35 filmde oyuncu olarak çalıştıktan sonra 1965 de rejisörlüğe başladı. Sinemaya getirmek istedikleri : «Sinemayı öğrendikten sonra, büyük kütlelere birşeyler anlatan filmler yapabilmek.»

FİLMOGRAFİSİ :

1965) **VUR GÖZÜNÜN ÜSTÜNE** — Reji: Hayri Caner. Senaryo: Hayri Caner. Kamera: Fevzi Eryılmaz. Oyuncular: Ahmet Mekin, Semra Sar, Efgan Efehan, Kenan Pars, Devlet Devrim, Hayri Caner, Danyal Topatan (Hayri Caner Prodüksiyon)

CEVAT ŞAHİNER

FİLMOGRAFİSİ :

1965) **AKREP KUYRUĞU** — Reji : Cevat Şahiner. Senaryo: Kamera: Oyuncular: Ahmet Mekin, Selma Güneri, Zuhul Tan, Handan Adalı (Adalı Film)

DUYGU SAĞIROĞLU

FİLMOGRAFİSİ ::

1965) **BITMEYEN YOL** — Reji: Duygu Sağıroğlu. Senaryo: Duygu Sağıroğlu. Kamera: Orhan Çağman, Oyuncular: Fikret Hakan, Selma Güneri, Erol Taş, Tuncel Kurtiz, Ayfer Feray, Erol Solak

soruşturma :

BERNA İLHAN

- ★ Rejisör olarak Türk sinemasına bir yenilik getirdiniz mi?
- ★ Türk Sinemasında gerçek anlamda oyuncular var mıdır?
- ★ Türk Sinemasında üslûp var mıdır

Metin ERKSAN

a) Gerçek san'atçı biçimde yenilik getirme pek önemli saymaz. Esas olan özdür. Eh özde de benim Türk sinemasına neler getirdiğimi siz daha iyi bilirsiniz. Bu arada Türk sinemasına getirdiğim yeni özle birlikte kişisel biçimi de getirdiğim muhakkak.

b) Var.

c) Kişisel üslûplar vardır. Ortaklaşa bir üslûp yoktur. Zira Türk sinemasındaki san'atçıların bir kısmı yirminci asrın ikinci yarısını yaşarlarken ,diğer yarısı da yontma taş devrini yaşamaktadırlar.

Osman SEDEN

a) Teknik sahada getirdiğimi söylerler, eğer ayıp olmazsa?..

b) İsim zikretmek istemem ,ama var. Çok baba oyuncuları var hem.

c) Türk sinemasının üslûbu yoktur. Yalnız muayyen bazı kişilerin üslûbu var. Bu da Türk sinemasında üslûp var denemez.

Orhan ELMAS

a) Kişisel biçimi bir yana bırakırsak, bence biçim her konuya göre değişmelidir. Bu sebeple biçimde bir yenilikten çok, özde yeniliği tercih ederim.

b) Yoktur. Elinde sağa sola iftiharla gösterdiği sezonluk listesinde 20 filmdeki, rolü yazılı kişi, bence oyuncu olamaz. Onlara oyuncu demeğe dilim varmıyor.

c) Az da olsa kişisel bir üslup, evet. Ama tüm bir üslup, hayır. Ortaklaşa bir dilimiz yok ki, nerede kaldı üslup?..

Halit REFİĞ

a) Benim anladığım manâda iyi bir san'atçının asıl gayesi yenilik getirmek değil, iyi, doğru ve güzeli getirmektir. Bu kavramlar ise ilerliyen zaman şartları içinde değişir ve gelişirler. Zamanın gerçeklerine uyarak, iyiyi, doğruyu, güzeli arayan san'atçı, kendiliğinden yeniliğe ulaşır. Sırf yenilik olsun diye, yenilik benim anlayışıma göre soyut ve boş bir şeydir.

b) 1950 lerden bu yana Türk sineması, «Oyuncu» sineması olmaktan çıkmış, bir «tip» sineması durumunu getirmiştir. Bugünkü çalışma şartları içinde, hamurunda oyunculuk mayası bulunanlardan bile, ancak tipleriye istifade edilmektedir.

c) Türk sinemasında kendine mahsus bir anlatım tarzı doğdu. Tıpkı Amerikan, İtalyan, İngiliz ya da Sovyet sinemasının kendine mahsus bir tarzı olduğu gibi. Mizaç farklarından doğan teferruattaki ufak değişiklikler bir yana bırakılırsa, dili düzgün bütün Türk rejisörleri bu gün birbirine çok benzer. Bu gün Türk rejisörlerinin bazıları daha ustaca, yahut bazıları daha acemice olmak üzere hayret edilecek derecede birbirlerine benzer dram anlayışları, karakter çizme ve münasebet kurma usülleri vardır. Kamera hareketi, çerçeveleme, plân bağlama, montaj anlayışları belli bir «vezinleşme» ye varmaktadır. Memleketimize özgü, sinema şartlarından doğan bu tarz, bütün kırık dökük haline, başta Amerikan etkisi olmak üzere bir takım yabancı sinemaların etkilerine rağmen gene de nev'i şahsına münhasır bir tarzıdır.

SİNEMA 65'in EXTRA KÂĞIDA

ÖZEL BASKILARI ABÖNELER İÇİNDİR.

ve (8. sayıdan itibaren) SET KİTABEVİNDE SATILIR

— Derginizi Kitabevimizden alınız. —

Yılmaz Güney'in Filmog- rafisi

1958) **BU VATANIN ÇOCUKLARI** — Reji: Atıf Yılmaz, Senaryo: Atıf Yılmaz, Yılmaz Güney. Kamera: Mike Rafaelyan. Oyuncular: Yılmaz Güney, Nurhan Nur, Talât Gözbak (Dar Film)

1958) **ALAGEYİK** — Reji: Atıf Yılmaz' Eser : Yaşar Kemal. Senaryo : Yılmaz Güney. Kamera: Mike Rafaelyan. Oyuncular: Yılmaz Güney, Pervin Par, Kadir Savun, Talât Gözbak (Erman Film)

1959) **TÜTÜN AMANI** — Reji: Orhan Arıburnu. Eser: Necati Cumalı. Senaryo: Orhan Arıburnu. Kamera: Memduh Yükman. Oyuncular: Yılmaz Güney, Cavidan Dora (Duru Film)

1960) **DOLANDIRICILAR ŞAHI** — Reji: Atıf Yılmaz. Senaryo: Vedat Türkali. Kamera: Çetin Gürtop. Oyuncular: Orhan Günşiray, Nurhan Nur, Kadir Savun, Yılmaz Güney (Yerli Film)

1961) **TATLI BELÂ** — Reji: Atıf Yılmaz. Senaryo: Vedat Türkali. Kamera: Manası Filmeridir. Oyuncular: Orhan Günşiray, Neriman Köksal, Ayfer Feray, Ahmet Tanık Tekçe, Yılmaz Güney (Güven Film)

1963) **İKİSİ DE CESURDU** — Reji: Ferit Ceylân. Senaryo: Yılmaz Güney. Kamera: Dinçer Önal. Oyuncular: Yılmaz Güney, Semra Sar, Samim Meriç, Ersun Kazançel, Hilâl Esen (Meriç Film)

1964) **KAMALI ZEYBEK** — Reji: Nuri Akıncı. Senaryo: Yılmaz

Güney. Kamera: Cezmi Ar. Oyuncular: Yılmaz Güney, Nebahat Çehre (Televizyon Film)

1964) **KARA ŞAHİN** — Reji: Nuri Akıncı. Senaryo: Remzi Contürk. Kamera: Cezmi Ar. Oyuncular: Yılmaz Güney, Semra Sar, Hüseyin Baradan, Ahmet T. Tekçe, Zuhâl Tan, Ali Şen (Televizyon Film)

1964) **HERGÜN ÖLMEKTENSE** — Reji: Ferit Ceylan. Senaryo: Yılmaz Güney. Kamera: Dinçer Onal. Oyuncular: Yılmaz Güney, Pervin Par, Levent Kırıl (Kent Film)

1964) **KOCAOĞLAN** — Reji: Ziya Demirel. Senaryo: Ziya Demirel. Kamera: Orhan Çağman. Oyuncular: Yılmaz Güney, Evrim Fer, Şeref Gürsoy, Kenan Pars, Senih Orkan, Ali Şen (Fer Film)

1964) **PRANGASIZ MAHKÜMLARI** — Reji: Orhan Arburnu. Senaryo: Ömer Aykut. Kamera: Ali Uğur. Oyuncular: Yılmaz Güney, Filiz Akın, Erol Taş, Şükrü Rodop (Omay Film)

1964) **KOÇERO** — Reji: Ümit Utku. Senaryo: Yılmaz Güney. Kamera: Ali Yaver. Oyuncular: Yılmaz Güney, Muhterem Nur, Hüseyin Baradan (Kervan Film)

1964) **ZIMBA GİBİ DELİKANLI** — Reji: Remzi Contürk. Senaryo: Remzi Contürk. Kamera: Ali Uğur. Oyuncular: Yılmaz Güney, Nilüfer Aydan, Feridun Çölgeçen, Tuncer Necmioğlu.

Sevda
Ferdağ'la
«Kahreden
Kurşun» da

**Tülin Elgin'le
«Krallar Kralı» nda**

1964) **MOR DEFTER** — Reji: Nuri Ergün. Eser: Çetin Altan. Senaryo: Erol Aksoy. Kamera: Necati İlktaç. Oyuncular: Yılmaz Güney, Evrim Fer, Aliye Rona, Cahit Irgat, Senih Orkan, Devlet Devrim (Fer Film)

1964) **HALİME'DEN MEKTUP VAR** — Reji: Süha Doğan. Senaryo: Süha Doğan. Kamera: Şevket Kıymaz. Oyuncular: Yılmaz Güney, Sevda Ferdağ, Ahmet Mekin, Turgut Ozatay, Zuhâl Tan, Nurlan San, Kadir Savun (Ünal Film)

1965) **ON KORKUSUZ ADAM** — Reji : Tunç Başaran. Senaryo: Recep Ekicigil. Kamera: Mustafa Yılmaz. Oyuncular: Tamer Yiğit, Yılmaz Güney, Erol Taş, Oktar Durukan, Tijen Par, Sevda Ferdağ, Özkan Yılmaz, Tunç Oral, Devlet Devrim, Işın Kaan, Turan Aksoy (Artist Film)

1965) **YARALI KARTAL** — Reji: Tarık Dursun. Senaryo: İlhan Engin, Safa Önal, Tarık Dursun. Kamera: Orhan Kapkı. Oyuncular: Yılmaz Güney, Muhterem Nur, Pervin Par, Reha Yurdakul, Meral Sayın (Atlas Film)

1965) **KASIMPAŞALI** — Reji: Nuri Akıncı. Senaryo: Yılmaz Güney. Kamera: Cezmi Ar. Oyuncular: Yılmaz Güney; Tijen Par, Selma Güneri, Cahit Irgat, Devlet Devrim (Televizyon Film)

1965) **KASIMPAŞALI RECEP** — Reji: Nuri Akıncı. Senaryo: Yılmaz Güney. Kamera: Cezmi Ar. Oyuncular: Yılmaz Güney, Tijen Par, Selma Güneri, Cahit Irgat, Devlet Devrim, Mine Sun (Televizyon Film)

1965) **TEHLİKELİ ADAM** — Reji: Hasan Kazankaya. Senaryo: Bilge Olgaç. Kamera: Feridun Kete. Oyuncular: Yılmaz Güney, Selma Güneri, Gülsün Kamu, Samim Meriç (Kazankaya Film)

1965) **ÜÇÜNÜZÜ DE MIHLARIM** — Reji: Bilge Olgaç. Senaryo: Yücel Uçanoğlu. Kamera: Feridun Kete. Oyuncular: Yılmaz Güney, Pervin Par, Tuncel Kurtiz, Hayati Hamzaoğlu (Kazankaya Film)

1965) **KONYAKÇI** — Reji: Tunç Başaran. Senaryo: Yılmaz Güney. Kamera: Feridun Kete, Necati İlktaç. Oyuncular: Yılmaz Güney, Neriman Köksal, Kadir Savun, Oktar Durukan, Devlet Devrim, Ayfer Feray, Tuncel Kurtiz, Talât Gözbak (Fer Film)

1965) **KIRALLAR KIRALI** — Reji: Bilge Olgaç. Senaryo: Yılmaz Güney. Oyuncular: Yılmaz Güney, Tülin Elgin, Orhon Arıburnu, Danyal Topatan (Kazankaya Film)

1965) **KAHREDEN KURŞUN** — Reji: Yılmaz Atadeniz. Senaryo: Enis Olcayto. Oyuncular: Yılmaz Güney, Sevda Ferdağ, Reha Yurdakul (Metin Film)

1965) **GÖNÜL KUŞU** — Reji: Hayri Gülnar. Senaryo: Bülent Oran. Kamera: Oyuncular: Yılmaz Güney, Yıldız Tezcan, Münür Ozkul, Suna Selen, Seden Kızıltunç (Kervan Film)

1965) **KANLI BUĞDAY** — Reji: Ferit Ceylan. Senaryo: İlhan Ergin. Kamera: Dinçer Önal. Oyuncular: Yılmaz Güney, Nurlan San, Oktar Durukan, Atilla Ergün (Kent Film)

1965) **BEYAZ ATLI ADAM** — Reji: Remzi Contürk. Senaryo: Remzi Contürk. Kamera: Cezmi Ar. Oyuncular: Yılmaz Güney, Tülin Elgin, Gülsün Kamu, Tuncer Necmioğlu (Televizyon Film)

KALEM

**ARADIĞINIZ HER ÇEŞİT
KİTAP — KIRTASIYE
YAYIN — YAYIM**

Beyaz Saray Zemin kat
Kitapçılar çarşısı No : 15
Beyazıt — İstanbul

(Değişme : 12)

KAZANKAYA FİLM SUNAR :

Tehlikeli Adam

YILMAZ GÜNEY ★ SELMA GÜNERİ

Senaryo: Bilge Olgaç

Reji: Hasan Kazankaya

Üçünüzü de mihlarım

YILMAZ GÜNEY ★ PERVİN PAR

Reji: Bilge Olgaç

Krallar Kralı

YILMAZ GÜNEY - TULİN ELGİN - GÜLSÜN KAMU

Reji: Bilge Olgaç

VE YENİ FİLM :

Babasız Yaşıyamam

PARLA ŞENOL - TURGUT ÖZATAY - GÜLSÜN KAMU

FATMA BİLGEN - TUNCEL KURTİZ - ORHAN

ELMAS - GÜLEN KIPÇAK

Reji: Bilge Olgaç

Senaryo: Yücel Uçanoğlu

Operatör: Vedat Akdikman

YAKINDA SİNEMALARDA

(Set: 11)

Halit Refiğ - Nilüfer Aydan,
Giovanni Scognamillo, Göksel Arsoy

HALİT REFİĞ — KADIN VE TOPLUM

I

GIOVANNI SCOGNAMILLO

Bundan aylarca önce bu yazı dizisini tasarladığım sıralarda Halit Refiğ'in on yıl önce Yedek Subaylık yaptığı kılıarda Kore Kyoto, Tokyo ve Seylan'da çektiği ilk 8 mm. ilk renkli filmlerini izleyebildim. İlk defa olarak elime bir kamerayı alan bir amatörün — amatör filmcilerin ilk heyecanından doğan kusurlarla dolu — filmleri idi bunlar. Oysa çoğu düzensiz ve çocuksu bir şekilde çekilen o görüntüleri izlerken aklım ve ilgim gayet basit ve belirli bir noktaya takıldı kaldı: Bu nokta, bu faktör ufak perde de dizilen görüntüleri on yıl sonraki profesyonel sinemacının yaptıklarına öz ve tutum olarak bağlıyordu.

Refiğ'in, değişik ülke ve mekânlarda çektiği bu renkli görüntülerde belirli bir frekansla iki unsur tekrarlanıyordu: Kadınlar ve insan toplulukları. Sokaklarda, caddelerde, tapınaklarda ve köy yollarında gündelik yaşantısını sürdüren bir toplum ve bu toplumdaki ayrı ayrı ön plâna çıkartılan Japon kadınları, Kore kızları, Seylan dilleri.

Çoğu zaman farkına varmadan «candid camera» tekniğini uygulayan amatör sinemacının seçtiği mekânlar, olaylar, kişiler — ailevi bir özellik taşıyan şeritlerde dahi — her zaman bir içgüdünün ürünüdür. Yazarın seçtiği kelimeler ve bu kelimeleri kullanarak birleştirdiği cümleler, ressamın kullandığı renkler ve bu renkleri karıştırarak, yan yana getirerek yarattığı şekiller, bestecinin motif ve melodileri ve bu melodinin gelişimi, nihayet sinema sanatçısının film üzerinde kaydettiği her şey belirli veya belirsiz, bilinçli veya bilinçsiz kişinin ruhunu, iç evrenini, düşüncelerini, yaşadığı çevreyi açıklayan unsurlardır. Hem öyle unsurlar ki sabitlikleri ile hiç bir şeyi saklımazlar, daima bir araştırmaya hazır ve açık bir malzemeyi teşkil etmektedirler.

Sinema yazarlığından («Akis», Nijat Ozön'le birlikte yayımladığı «Sinema», «Kim», «Yeni Sabah», «Akşam»), yönetmen yardımcılığına (Atif Yılmaz, Memduh Ün) ve senaristliğe, nihayet yönetmenliğe geçen Halit Refiğ'in filmlerini bir tüm olarak ele alırken iki devreye ayrılıp bunlarda «kadın» ve «toplum» unsurlarının gelişimini ve kullandığını arayıp dramatik bir konjoktürün içindeki fonksiyonlarını çikarmalı.

Refiğ'in ilk filmi olan ve basında büyük bir ilgi ile karşılanan, «Yasak Aşk» genç yönetmenin bundan sonraki yapıtlarında tekrarlanan, başlangıç noktasını «Tristan ve Isolda», «Pelleas ve Mehisenda» gibi romantik ve gotik aşk masallarında bulan, bir üçgen üzerinde kurulmuştur: Arı bir sevgi ile bağlı olan genç aşıklar ve bunların «yasak aşklarına» engeller koyan üçüncü ve daha yaşlı bir kişi veya

bu kişinin yerini alan, icabında bunu destekliyen bir çevre, bu çevreye hâkim olan kurallar «Yasak Aşk» taki yaşlı ve despotik kocanın temsil ettiği ayırıcı ve gerici kuvvet sonraki «Şehirdeki Yabancı» da genç mühendisle sevgilisinin gerçek aşkını ezmeğe uğraşan bir zümrenin arkasında gizlenmekte, «Şafak Bekçileri» nde ise ilerici - gerici çatışmasının ayrılmaz bir motifi olmaktadır).

Refiğ'in ifade ettiği gibi kendi sinema anlayışının dışına çıkmamak üzere Visconti, Antonioni, Bunuel ve Stevens'in etkilerini taşıyan «Yasak Aşk» ın hikâyesinde (bk. Ağah Özgüç «Rejisörlere 30 soru» — Artist Dergisi, sayı 170, 22.10.1963) yenilik «çocuk-kadın» tipinde ve «gerçekçi romantizm» denemesinde — ve bu denemeye uyan, bu denemeyi destekliyen görel zevkte — aranılmamalı sadece. **Yasak Aşk** meziyetleri ve kusurları ile ariden pathyan, özellikle duygusal yönden deşarj olan, 27 yaşındaki yönetmenin ana temalarını belirten bir filmidir.

Aşk ve kadın, belirli bir çevrenin içinde kadının yeri, belirli bir kadının dramı : «Yasak Aşk» ın esas faktörlerini burada aramalı. Geriye cinayetli, mahkemeli, mutlu sonuçlu bir melodramın iskeleti kalıyor ki bu konumuza yardımcı olmaktan çok bizi ters bir yola itebilir.

«Yasak Aşk» için «gerçekçi romantizm» deyimini, yanılmıyorsam, ilk defa olarak Nijat Özön tarafından kullanılmıştır. Toplumcu bir yönetmen olan Refiğ'in kişiliğine has — ve filminden filme getirip

**Yasak Aşk'da
Efgan Efekean - Nilüfer Aydan
ve Cahit Irgat**

artık bir bütünün içinde yerini bulan — romantizmi «Yasak Aşk» ta onu belirli bir sembolizme getirmekle beraber hiç bir zaman — ve en duygusal filmi olan bu ilk yapıtında dahi — gerçek dışı uçlara itmemekte. «Yasak Aşk» ta köşkün mikrokozmosunu şehrin makrokozmosundan ayıran, ve bu iki çevre, bu iyi yaşantı arasında, bir katalizör görevini gören bir koru var. Dünya içinde bir dünya gibi duran, genç sevgilileri dışardan gelecek tehlikeleri koruyan bir koru. Yaşlı kocanın, kötü kuvvetlerin, dış etkilerin baskısından uzak bir yer, bir liman. Asıl tehlike bu korunun ötesinde yatmakta : korudan çıkanlar, kısa bir süre dahi bağlarını koparanlar yaşantılarının gidişatını değiştirecek sonuçlara doğru yuvarlanırlar. Oysa, er veya geç korudan çıkmak, tehlikelere, güçlülere göğüs germek şart; özellikle toplumumuzda böyle bir karar, böyle bir davranış kadın için şart.

«Yasak Aşk» ta çöken bir zümrenin temsilcisi despotik kocanın eadığı, baskılara rağmen özgürlüğe doğru giden yolu seçen genç aydının aşkına sığınan «çocuk-kadın» ın kızkardeşleri artık çocuktuktan sıyrılıp, kadınlıklarını kullanarak sakın korunun ötesinde uzanan, ve her yönü ile onlara karşı gelen, dünyaya haklarını empoze edecekler.

«Yasak Aşk» ın getirdiği verileri genişliyen ve sonuçluayan film «Seviştığımız Günler» dir. «Teknik bakımdan daha doyurucu» (bk. N. Özön, «Sinema El Kitabı», Elif Yayınları, İstanbul 1964) olan Refiğ'in ikinci yapıtında gündelik yaşantımıza karışan, gündelik yaşantımızın çok önemli bir kısmı olan kadının üç ayrı yönü ile karşılaşılıyor : manken kız Nilüfer, hostes kız Lâle ve sekreter Mine. Büyük şehirde kişiliklerini ve mutluluklarını savunmağa çalışan, yasak aşklara karışan oysa ve çoğunlukla bu yasak aşklardan sıyrılmasını bilen, sıyrılmasını öğrenen üç genç kız.

«Yasak Aşk» ta doğan — ve Refiğ'in dünyasında başlıca faktörü teşkil eden — kadın ilk romantizmin, edebi etkilerin tesirinden sıyrılarak «Seviştığımız Günler» de, daha belirli bir çevre içinde, ayrı insan kişilikleriyle karşılaşarak, münasebetlerinin hududunu genişleterek, asırlardan beri onu iten bir topluma dahil ve yararlı olmak için mücadele etmektedir.

Refiğ'in ilk filmine karşıt olarak «Seviştığımız Günler» duygusal komedi türüne yanaşan, paralel bir hat üzerinde üç kadın ve üç erkeğin serüvenlerini izliyen, ayrı karakterlerin nüanslarını belirtmeğe çalışan, kişileri gerçek bir havanın içinde yerleştirmesini — ve bunda İstanbul'un günlük yaşantısını, sokaklarını, meydanlarını kullanan — bilen bir filmidir. «Yasak Aşk» ta dramatik konjoktürün, insan arası ilişkilerinin önemli bir unsuru olan psiko-seksüel motifler

Fatma Girik - Nilüfer Aydan - Nuray Uslu
«Seviştigimiz Günler» de

«Seviştigimiz Günler» de ön plâna çıkmayıp, alelâde insanların alelâde tepkilerinden ileri gitmemekte. Bundan sonraki filimlerinde («Gurbet Kuşları», «Şehrazat», «İstanbul'un Kızları») erotizme önem verecek olan Refiğ'in bu ilk filimlerinde cinsel aşk (eros) ile tinsel aşk (agapî) arasında bağlar ve ilişkiler, kişilerin bu konudaki dâvaları henüz belirli bir prespektif ve ayırım içinde ele alınmayıp, bileşik bir durum arz etmektedirler.

Üç genz kızın mutlu-mutsuz aşklarını izlerken Refiğ, Orhan Elmas'ın bir hikâyesine dayanarak, ticarî bir başarıya varmak endişesi içinde yer yer genç kız romanlarının pembe idealizmine düşmektedir. «Seviştigimiz Günler» de her ne kadar, ve yukarıda belirtildiği gibi, Refiğ kadınlar dünyası ve kadının toplumumuzda yeri ile ilgili ikinci denemesini veriyorsa dahi kadın kahramanlarına henüz toplumuzda: gereğile oturtulmamış bir görev yüklemekle (mankenlik, hosteslik, sekreterlik,) gerçek sonuçlara varmaktan çok ilk devrin, yaşımdan gelen, romantizmini sürdürmektedir.

«Seviştigimiz Günler» in limitleri ne ise konumuz için önemli olan Refiğ'in, hikâyelerinin geçtiği çevreyi, bu çevrenin kurallarını, göz önünde tutarak kadın kişilikleri üzerinde ısrarla durmasıdır.

Sinema yazarları tarafından bir olay gibi karşılanan — ve 1960 - 1961 mevsiminin en başarılı ikinci filmi seçilen — «Yasak Aşk» ve, biçim özellikleri bir yana, çoğunlukla fazla basit görülen «Seviştigimiz Günler» in ticarî başarısızlığından sonra Refiğ'in bir salt «iş filmi»

diye yönettiği ve Sadık Şendil'in François Coppée'nin bir romanından uyguladığı «Gençlik Hülyaları» yönetmenin ilk devresini kapatan filmidir.

«Gençlik Hülyaları» piyasa romanlarının kurallarına sadık bir hikâyeyi, bir melodramı, nakletmektedir. Gayrimişru evlâtlarla, köprü altı çocuklarla, mantıksız tesadüflerle, kötü adamlarla uğraşmaya kalkın Refiğ'in bu filmdeki yegâne gayreti birkaç şekil denemesinden öteye gitmemekte.

Refiğ'in ikinci, ve en olumlu, başlıca motiflerini belirli bir perspektif içinde işliyen devresi 1963 Moskova Film Festivaline katılan «Şehirdeki Yabancı» ile başlıyor.

Senaryosunu Vedat Türkali ile birlikte yazdığı bu filmde Refiğ özellikle toplumumuzda aydın kişinin dramını ve bocalamasını eleştirmektedir. Bir taşra şehrinin, bir sanayi merkezinin (Zonguldak) havasını, çeşitli zümrelerin (maden işçileri, din istismarcılığına yönelen ufak çapta politikacılar, fırsat düşkünü müteahhitler, şantaj meraklı gazeteciler) tutumlarını yanlıştan öğelerle birlikte «Şehirdeki Yabancı» eski bir çocukluk sevdasından doğup yeniden tazelenen bir «yasak» aşkın öyküsünü anlatmaktadır. Her ne kadar filmin ikinci bölümünde aşk serüveni bütünü ağır bir melodram havasına itiyor, sa dahi «Şehirdeki Yabancı»nın en ilginç yönleri, giderek filmin değeri, yeniden yapının dramatik yapısını aşmak, olayları derinlemesine araştırıp gerek yönetmenin önceki filimlerine, gerekse özel hayatına bağlamak suretile meydana çıkarılabilir.

(Devamı Var)

Oyun Dergisi

Türkiyenin tek Tiyatro Dergisi

- ★ Oyunlar
- ★ İncelemeler
- ★ Eleştirmeler
- ★ Haberler
- ★ Fotoğraflar

EYLÜL Sayısında :

NAZİM HİKMET'in bir oyunu

(Örnek sayı gönderilir)

İZLEM YAYINEVİ

Beyaz Saray 5/1 Beyazıt İstanbul

(Değişme 13)

TÜRK SİNEMASINDA OYUN VE OYUNCULUK

CÜNEYT ARKIN

Günlük konuşmalarımızda garip bir canlılık, geniş açıklayıcı, çoğu kere iç dünyamızın sızıntıları olan bir takım seslerin belirli düzeni vardır. Kelimeler, cümleler arasında duru, o ölü zaman ardından ki bu ölü zaman beynimizin en çılgın anıdır, saniyenin küçük parçaları içinde bile, binlerce hayal ve anı dizisi, düşünce, istek ve pişmanlıklarla dolup taşar - yeniden büyük yaşamamızın yükünü taşıyan, bütün hayatımızı sığdırdığımız kelimelerle konuşmamızı sürdürürüz. Bir «Saat kaç» cümlesiyle seviyorum, nefret ediyorum, sıkılıyorum, mutluyum, istemiyorum vs. binlerce anlamıda söyleyebiliriz.

Türk sinemasında belirli bir anlam söylemekten çok. kelimeyi söylemek, hatta hikâyede payına düşen sözlerden bir an önce kurtulmak ister gibi, anlam ağız boşluğundan yuvarlayıvermek alışkanlığı var. Bu alışkanlığın neçeni şunlar olsa gerek:

a) Zaman azlığı ya da ise önem vermemek yüzünden o sözlere alışma fırsatını bulamamak ve oynarken sufle alamama korkusunu duymak.

b) Dublaja çok fazla güvenme sonucu, her kusunun orada halledileceğine inanmak. Gerçekten bu seslendirme işi sinemamızda her kusuru örtbilecek ve cansız yüzlerce can, seslere güç ve etkili anlam verebilecek durumdadır. Nice oyunlar, nice hareketler o boğucu odada büyültülmekte, güzelleştirilmekte ve kusurlar örtülmektedir.

c) Hikâyenin bütünü ve yorumlanacak tipin bu bütündeki yerini bilmemek.

Bunlara bağlı olarak o insanın olaylar içindeki ruh durumunun sözlere ne etki edeceğini çıkaramamak olsa gerek.

Hareket başlı başına bir etkidir. Bu yüzden konuşan bir yüz ne denli ters anlamlı olursa olsun, az önce söylediğim gibi seslendirmenin kelimelere ilkel de olsa anlam vermesiyle kusurlar örtülmektedir. Onu dinleyen bir yüz için aynı şey olmayacaktır. O dinlerken öyle güç durumdadır ki, hareketsizliğin verdiği olumsuzluğu, yüzünde apaçık meydandadır. Eğer bu yüz anlam yerine kelime dinliyorsa, kadr içinde konuşan insandan fazla ilgiyi çekecektir. Fakat bu ilgi tamamen ters yöndedir. Seyirci onu yadırgıyacak, belki olaya olan inancı azalacak, etkiden çıkacaktır. Diyeceğim oyuncu konuşmak kadar, ondan daha çok dinlemesini bilmesi gerekmektedir.

Kendi yaşamamızda da dinlemek birkaç türdür. Dinlerken düşünür, dinlerken yaşar, dinlerken hayalleriz. Dinlerken konuşuruz bile. Dinleyen oyuncu da sesizliği içinde konuşacak, duyduğu sözleri pekiştirecek, inandığını, ya da inanmadığını belirtecek, giderek kendinin ve seyircinin duyduğu sözlerin anlamını genişletecek, yeni düşünceler olanağı açacak, önceki dozları seyirciye hatırlatacak, olacakları bellibelsiz sezdirecektir.

Dinliyen yüzde her an hikâyenin bütününe yaşayacaktır seyirci.

Belki sinemada en güç öğrenilen şey dinlemektir. Dinlemesini bilmekle başlar oyunculuk.

Sinemamızda oyunculuğu zekâsıyla yaratanlar, iç güdüsüyle bulanlar, deneyleriyle saptıyanlar var. Bunlar biliyorlar dinlemesini. Geriye kalanlar sufle bekliyen kulaklar gibi açılmış, katı, endişeli yüzler, dudak kalabalığı ile kelimeleri çıkararak ağızlar...

MURTAZA

YILMAZ KUZGUN

Müşfik Kenter

Murtaza'yı tanır mısınız? Mahalle bekçiliği sırasında vazife duygusunun aşırılığı ile çevresine bıkıntılık veren, komiserinin aracılığı ile bir dokuma fabrikasında vazife duygusunun aşırılığı ile çevresine bıkıntulmasına rağmen, kendisini fabrikanın yükseltilmesi, disiplinsizliğin önüne geçilmesi için tayin edilmiş bir âmir gibi gören, gerçeklerden bilerek kaçan Murtaza. Küçük dünyasında varlığını disiplin duygusu ile bulan, bu uğurda küçük kızının ölümüne sebep olmasına rağmen hâlâ isyankâr olmayan, meziyetleri ve saçmalıklarıyla kişiliği üzerinde saatlerce konuşulabilecek dünya edebiyatında yeri olan harikülâde bir tip. Murtaza. O'nu ve başlangıçta güldürücü olan, zamanla düşündürten, sonunda trajik bir havaya bürünen hikâyesini beyaz perdeye aktarmak çok, pekçok zor bir iş.

Prodüktör Recep Ekiciğil bir yıldız beyaz perdeye aktarmayı düşündüğü Orhan Kemâl'in bu ünlü eserinin senaryosunu hazırlamaları için sinemanın önemli kişileri ile temas etmişti. Kimi eseri filmik bulmuyor, kimi eserdeki kahramanın gerçek ve canlı havasının beyaz perdede gerekli güçte verilemeyeceğine inandık-

ları için bu işten kaçınıyorlardı. İdealize edildiği zaman muhakkak ki filmciliğimizin bu imkânları ve ticari anlayışı içinde Murtaza beyaz perdeye aktarılamazdı. Fakat **Recep Ekicigil** öngörüsü kuvvetli, cesur kişidir. Murtaza'yı herkes tanımalı, sevmeli, kendinden bir parça bulabileceği bu harikülâde tipi tanımalıdır diyerek senaryoyu kendisi hazırlamaya başladı. Filmik olmayan, tip üzerine kurulu ve roman tekniği olarak bile zayıf sayılabilecek eserin en önemli bölümlerini ustalıklı sıraya dizdi. İş, başrolü oynayacak olan **Öztürk Serengil'e** kalmıştı.

Serengil Avrupa dönüşü hemen işe başlayabileceğini, hemen işe konmasını söylüyordu. **Recep Ekicigil'in** «Bu bıyıklarını kesmen gerek, ben Murtaza'yı onbeş günlük bir sıra filmi olarak düşünmüyorum» deyişine karşılık eseri ve rolü anlayamamış olan **Serengil** bu şartları kabul edemeyeceğini ifade ederek hayatının fırsatını kaçınıyordu. Ondan sonra Murtaza için isimler üzerinde duruldu. Sahnenin en başarılı ismi **Müşfik Kenter** kendisine teklif edilen rolün büyüklüğü karşısında bocalıyordu. «Bu çok mühim bir tip. Bana üç dört gün müsaade etmelisiniz, senaryoyu okuyup Murtaza'nın havasına girmeliyim» diyerek teklif sahiplerini şaşırtıyordu. Bu şaşkınlık onlarca olumlu bir iş yapmış olmanın verdiği sevinçten doğuyordu. Şimdiye kadar çevirdiği iki filmde görüntü ve havası ile seyirci üzerinde çarpıcı bir etki yaratamayan **Müşfik Kenter**, Türk sinemasında kompozisyon aktörü olarak böyle kuvvetli bir tipi canlandırarak gerek kendisi gerek hayranları için gurur verici bir çıkış yapacaktı. Sinema sanatı ile ilgilenenlerin hatırlayacakları bir iki misal verirsek **Müşfik Kenter'in** Türk sineması için Murtaza ile büyük bir kazanç olduğu anlaşılır. Afrika Kraliçesi filminde **Humphrey Bogart'in** kaptan kompozisyonu, İhtiras Kadınında **Gerard Philippe'in** doktor kompozisyonu, Lâle Sokağında **Pierre Brassuer'ün** saf ihtiyar kompozisyonu hatırlanırsa, bu filmlerde değerlerini ispat eden bu aktörler kadar güçlü bir oyuncu olduğuna inanılması gereken **Müşfik Kenter'in** Murtaza kompozisyonu ile senenin oyuncusu olarak tanımlayacağını söylemem kehânet olmaz sanırım.

Murtaza filmi yerli filmcilikte ticari başarısı ile kadrolu film iş yapar anlayışını, **Müşfik Kenter'in** üstün başarısı ile aktörlüğün gerçek mânasını ispat edecek...

ÇİRKİN...

I. B. K.

Ayhan, yirmibeş yirmialtı yaşları arasında yakışıklı bir gençtir. Sevim'i çıldırmasıyla sevmektedir. Sevim, onyedisinde dal gibi bir kızdır. Ayhan ile sık sık buluşmakta, İstanbul'un çeşitli yerlerinde gezmektedirler.

Ayhan, piyano dersleri vermektedir, ayrıca bir pavyonda piyano çalmaktadır. Sevim ise öğrencidir. Ailesi Anadolu'da olduğu için yurt'ta kalmaktadır. Sevim, bir gün kaldığı yurt'a gelip kendisini almasını Ayhan'dan rica eder. Buluşup gezmeye gideceklerdir. Ayhan, işten çıktıktan sonra Sevim'in kaldığı yurt'a gelir. İlk korkunç bir kalabalıkla karşılaşır, sonra yurt'un yanmakta olduğunu görür. Yurt, alevler içindedir. İtfaiyeciler yurdu söndürmeye çalışmaktadırlar. Ayhan, deliler gibi Sevim'i arar. Kalabalığın içinde Sevim'in bir arkadaşına rastlar. Sevim'i sorar. O da Sevim'i en son yangın çıkmadan önce içeride gördüğünü, gidip yatacağını söylediğini, ondan sonra görmediğini anlatır. Esasen yurdun pencerelerinden kendilerinin kurtarılmalarını bağıarak yalvaranlar vardır. Ayhan, çılginlar gibi alevlerin içine saldırır. İçeriye girmesini önlemeye çalışanların ellerinden kurtulur. İçeri girer. Her taraf cehennem gibidir. Alevlerin içinde Sevim'i arar. O sıra üstüne düşen bir kalastan kurtulamaz. Yaralanıp yere düşer. Alevler her yanını sarar. İçeriye giren itfaiyecilerin yardımıyla güçlkle kurtulur. Ama her yanı yanıklar içindedir. Hastahaneye kaldırılır.

Yangından önce Sevim tesadüfen dışarıya çıkmıştır. Olayı duymuştur. Koşarak hastaneye gelir. Doktorlar içeriye bırakmazlar. Hastanın yanına girmesini önerler. Sevim, sevgilisine mektup gönderir. İki sevgili mektuplaşırlar.

Ayhan, yüzüne bakmak için ayna ister. Kendisini görenlerin acıyarak bakışlarından şüphelenmiştir. Ayna vermezler. Çeşitli şekillerde atlatırlar.

Günler geçer. Birgün Sevim gizlice Ayhan'ın yattığı odaya girer. Ayhan'ın korkunç yüzüyle karşılaşır. Sevim dehşete düşer. Ayhan, Sevim'i kollarının arasına almak ister. Yüzünün yangından sonra korkunç bir şekil aldığıнын hâlâ farkında değildir. Sevim, korkuyla, tiksintiyle «Dokunma bana!» diye bağırmaktan kendisini alamaz. Ve oradan kaçır. Ayhan, dehşete düşmüştür. İçeriye giren hastabakıcılardan ayna ister. Vermezler gene. Ayhan iyice şüphelenmiştir. Dışarı çıkmak ister. Bırakmazlar. Önlemeye çalıştıkları halde kimseyi dinlemez ve dışarıya çıkar. Bir ayna bulur. Aynaya yaklaşır. Kendisini görür. Yüzündeki yanıklar korkunçtur. Yüzü tanınmıyacak kadar kötü, iğrenç bir duruma gelmiştir. Korkunç bir buhrana tutulur. Deliler gibi bağırır. Doktorlar, hastabakıcılar çevresini sararlar. Teskin edici iğneler yaparlar. Buhranı atlatır. Hastaneden taburcu olur. Hastanedeki doktorların tavsiyesi üzerine plâstik ameliyat yapan bir doktora gider. Yüzünün ameliyatla eski haline dönmelerini istemektedir. Doktor, bu işin ancak Avrupa'da yapılabileceğini söyler ve bu işin çok para istediğini anlatır. Ayhan, üzgün bir vaziyette doktordan ayrılır. Eski işine dönmek ister. Pavyon sahibi suratının müşterilerini kaçirtacağını, onun için kendisini çalıştıramıyacağını bildirir. Özel ders verdiği öğrenciler de onu istemezler. Zaten elinde avucunda pek birşey kalmamıştır. Yokluk günleri başlar. Boşluğa düşmüş gibi avare dolaşır bir süre tenhalarda. Bu arada uygunsuz arkadaşlar edinir. Soygunlara başlar. Böylelikle para biriktirecek ve yüzünü ameliyat ettirecektir. Soygunlar başarılı olur. Çetenin reisliğine yükselir.

Ayhan'ın en büyük eğlencesi piyano çalmaktır. Ancak o zaman kendisini unutmaktadır. Yüzünün korkunç yanıkları arasında gülümsemeler uçuşur.

Ayhan, yaptığı soygunlarla yüzünü ameliyat ettirmek için gereken parayı biriktirmek üzeredir. Birgün acele giderken bir kıza çarpar. Kız yere düşer. Ayhan, geçip gitmek üzereyken kızın kör olduğunun farkına varır. Kızı yerden kaldırır. Özür diler. Kız, Ayhan'ın korkunç suratının farkında değildir. Kızın kimsesi yoktur. Kız fakirdir. Ayhan, kıza hediyeler alır. Ona oturacak bir yer temin eder. Arkadaş olurlar. Aralarında kısa za-

manda bir aşk başlar. Ayhan ona piyano çalar. Onu gezdirir. Fakat Ayhan'ın soygun arkadaşları bu halden memnun değillerdir. Ayhan çeteye boş verdikten sonra işleri bozulmuştur. Birkaç kere gelip Ayhan'ın aralarına dönmelerini isterler. Ayhan, soygunlara katılmayacağını çete arkadaşlarına söyler. Yapılan tekliflere razı olmaz. Artık o yolunu değiştirmiştir. Kör sevgilisiyle evlenecektir.

Hırsızlar kendi aralarında Ayhan'ın kör sevgilisini ortadan kaldırmaya karar verirler. Ve kör kızı Ayhan evde bulunmadığı bir zamanda kaçırlar. Yolda yaptıkları bir kaza sonucu kör kız ile hırsızlardan ikisi yaralanır. Ayhan sevgilisini çete arkadaşlarının kaçırdığını ve onun ölümüne sebep olduklarını anlar. Ve tabancasını kaptığı gibi sokağa fırlar. Çıldırılmıştır. Sevgilisinin intikamını alacaktır. Caddelerin kalabalığında koşarak kaybolur.

★ Her sayı yayınlayacağımız bu hikâyeler, kısaltılmıştır. Senaryo, film hikâyesi olan bu konular (tamı veya bölüm bölüm) ancak anlaşma sonucu alınabilir. Her hakkı mahfuzdur. Okuyucular ve yazarlar (rumuzla) hikâyelerini dergimiz kanalıyla sinema çevrelerinin dikkatine sunabilir ve ilgilenen sinemacılarla anlaşmaları sağlanır. Taraflara faydalı olacak bu davranışımızın ilgiyle karşılanacağını umuyoruz.

HAYAT MECMUASI YAYINLARINDAN :

- ★ İSTANBUL (10 Fasikül) 4.— TL
- ★ FOTOĞRAFLARLA ATATÜRK (24 Fasikül) 6.— TL
- ★ TURİSTİK TÜRKİYE (9 Fasikül) 4.— TL

Hepsi komple 13.— TL. Posta Pulu, para havalesi göndererek veya ödemeli isteyiniz. (Ödemelilere 2 lira masraf eklenir. Tek ödemeli gönderilmez.)

SET KİTABEVİ

Balıpaşa yokuşu 118/A Beyazıt İstanbul

1965 başından bu yana çevrilen filmler

(Geçen sayıdan devam)

TEMMUZ

94) **Yasak Sokaklar** — Reji: Feyzi Tuna; Senaryo: Halit Refiğ, Feyzi Tuna, Memduh Ün. Kameraman: Mustafa Yılmaz. Oyuncular: Salih Güney, Selma Güneri, Pervin Par, Devlet Devrim, Kuzey Vargın, Reha Yurdakul (Uğur Film)

95) **KAHREDEN KURŞUN** — Reji: Yılmaz Atadeniz. Senaryo : Enis Olcayto. Kameraman: Paşa Gündoğdu. Oyuncular: Yılmaz Güney, Sevda Ferdağ, Münür Özkul, Gülbin Eray, Gülsün Kamu, Reha Yurdakul (Metin Film)

96) **BENİ KADINLARA SOR** — Reji: Şinasi Özönük. Senaryo: Şinasi Özönük. Kameraman: Fethi Mürenler. Oyuncular: Özkan Yılmaz, Gülsün Kamu, Aysel Tanju, Devlet Devrim, Kenan Pars, Ali Şen (Hülya Film)

97) **MURTAZA** — Reji: Tunç Başaran, Eser: Orhan Kemal. Senaryo: Recep Ekicigil. Kameraman: Mengü Yeğın. Oyuncular: Müşfik Kenter, Tunç Oral, Ayfer Feray, Mine Sun, Mümtaz Ener (Artist Film)

98) **ADIM ÇIKMIŞ SARHOŞA** — Reji: Sırrı Gültekin. Senaryo: Sadık Şendil. Kameraman: Mike Rafaelyan. Oyuncular: Sadri Alışık, Gönül Yazar (Bırsel Film)

99) **KALBİMDE SERSERİ** — Reji: Nejat Saydam. Senaryo: Suavi Sualp. Kameraman: Cahit Engin. Oyuncular: Nesrin Sipahi, Tamer Yiğit, Reha Yurdakul, Sami Hazinses, Necdet Tosun, Talât Gözbak, Zuhâl Tan, Memduh Alpar (Yüksel Film)

100) **BU BİZİM HAYATIMIZ** — Reji: Ülkü Erakalın. Senaryo: Bülent Oran. Kameraman : Turgut Ören. Oyuncular: Fikret Hakan, Hülya Koçyiğit, Erol Tezeren, Avni Dilligil, Aliye Rona, Nubar Terziyan (Pesen-Ülkü Film)

101) **SUÇLU ÇOCUKLAR** — Reji: Nuran Şener, Senaryo: Nuran Şener. Kameraman: Yılmaz Gürbüz. Oyuncular: Nilgün Utku, Sadi Mutlu, Meral Sayın, Suna Selen, Dinmez Er, Kenan Pars, Talât Gözbak, Asım Nipton, Avni Dilligil (Kervan Film)

102) **DUŞMAN KARDEŞLER** — Reji: Semih Evin. Senaryo: Semih Evin. Kameraman: Rafet Şiriner. Oyuncular: Eşref Kolçak, Gülgün Ok, Yılmaz Duru, Gülbün Eray (Roket Film)

103) **SEVİMLİ SEKSERİ** — Reji: Aram Gülyüz. Senaryo: Bülent Oran. Kameraman: Çetin Gürtop. Oyuncular: Tanju Gürsu, Nilüfer Aydan, Turgut Ozatay, Aysel Tanju, Memduh Un, Sami Hazinnes, Reha Yurdakul, Handan Adalı (Göksel Film)

104) **BEN CANİ DEĞİLİM** — Reji: İlhan Engin. Senaryo: İlhan Engin. Kameraman: Nedim Akanlar. Oyuncular: Tunç Okan, Ajda Pekkan, Sevda Ferdağ, Tunçel Kurtiz (Pesen Film)

105) **SURTUK** — Reji: Ertem Eğilmez. Senaryo: Kameraman: Cahit Engin. Oyuncular: Türkân Şoray, Cüneyt Arkın, Ekrem Bora, Memduh Alpar (Arzu Film)

106) **SON KUŞLAR** — Reji: Erdoğan Tokatlı. Senaryo: Erdoğan Tokatlı. Kameraman: Ali Uğur. Oyuncular: Ediz Hun, Selma Güneri, Tijen Par, Erol Taş, Senih Örsan, Aliye Rona (Efes Film)

107) **İKİ KARPUZ BİR KOLTUĞA SİĞMAZ** — Reji: Kemal İnci. Senaryo: Cengiz Tuncer. Kameraman: Paşa Gündoğdu. Oyuncular: Vahi Öz, Neriman Köksal, Mürvet Sim, Suna Pekuysal, Faik Coşkun, Özdemir Han (Kırmızı Film)

108) **KANLI BUĞDAY** — Reji: Ferit Ceylan. Senaryo: İlhan Engin. Kameraman: Dinçer Önal. Oyuncular: Yılmaz Güney, Nurlan San, Oktar Durukan, Atilla Ergün, Atilla Dinçer (Kent Film)

109) **KELOĞLAN** — Reji: Yavuz Yalınkılıç. Senaryo: Yavuz Yalınkılıç. Kameraman: Kaya Ererez. Oyuncular: Oztürk Serengil, Suzan Avcı, Ersun Kazançel, Şükrü Sülek (Can-Ev Film)

«Yasak Sokaklar»
(Ortada: Asım Nipton)

AGUSTOS

110) **BIZ DE VATANDAŞIZ** — Reji: Cevat Okçuğuğı, Senaryo: Temel Tezöl, Kamera: Nejat Okçuğuğı, Oyuncular: Özgür Serengil, Gülönu Eray, Birsen Menekşeli, Diclehan Baban (Yıldız Film)

111) **BEYAZ ATLI ADAM** — Reji: Remzi Contürk, Senaryo: Remzi Contürk, Kamera: Cezmi Ar, Oyuncular: Yumaz Güney Tülin Elgin, Gülsün Kamu, Tuncer Necmiođuđı (Televizyon Film)

112) **ŞEKER HAfiYE** — Reji: Zafer Davutoğuğı, Senaryo: Osman Seden, Kamera: Necati İlktaç, Oyuncular: Fatma Girik, İzzet Günay, Muhterem Nur, Kadir Savun, Seniđ Orkan, Vahi Oz, Suzan Avcı, Feridun Çölgeçen (Kemal Film)

113) **ELVEDA GENÇLIK** — Reji: Umit Utku, Senaryo: Kamera: Yılmaz Gürbüz, Esin Gürsoy, Necdet Çađlar, Mine Soley (Kervan Film)

114) **DUDAKTAN KALBE** — Reji: Utku Erakalın, Eser: Reşat Nuri Güntekin, Senaryo: Bülent Oran, Kamera: Oyuncular: Hülya Koçyiğit, Cüneyt Arkin, Gönül Yazar, Erol Tezeren, Muzaffer Tema, Suzan Avcı, Hüseyin Baradan, Atıf Kaptan (Birsal Film)

115) **MURADIN TÜRKÜSÜ** — Reji: Atıf Yılmaz, Senaryo: Kamera: Oyuncular: Fikret Hakan, Pervin Par, Hayati Hamzaoğuğı, Aliye Rona, Ali Şen, Danyal Topatan (Güven Film)

116) **BİR GÖNÜL OYUNU** — Reji: Dr. Alyanak, Senaryo: Bülent Oran, Kamera: Memduh Yükmen, Oyuncular: Ediz Hun, Belgin Doruk, Ajda Pekkan, Süleyman Turan, Hüseyin Baradan, Vahi Oz (Koçanga Film)

SET KİTABEVİNİN SPOR YAYINLARI :

- ★ HALTER VE YAY ÇALIŞMALARI ALBUMU
- ★ HALTER VE JUDO ÇALIŞMALARI ALBUMU

Tanesi 250 Krş. ikisi 5.— TL.

Pul karşılığı isteyiniz. Ve AYLIK - BÜYÜK

halter

dergisi'ne

ŞİMDİDEN ABONE OLUNUZ.

Tanesi 250, 12 sayı yıllık 25.— TL.

EYLÜL BAŞINDA ÇIKIYOR

SET KİTABEVİ

Balıpaşa yolu 118/A Beyazıt - İstanbul

ARTİST OLMAK İSTEYENLERE MÜJDE :

AFİF YESARİ'nin bütün sinema yayınlarını inceliyerek hazırladığı :

ARTİST OLMAK SANATI

Bol resim ve pratik metotlarla Artistlik konusunda tek eser olarak yayınlanmıştır.

Fiatı 7,5 Liradır.

Bu kitabı alacaklara, Fiatı 10 lira olan 303 sayfalık, Değerli sinema yazarı **NIJAT ÖZON**'ün hazırladığı

TÜRK SİNEMA TARİHİ

Hediye olarak verilecektir. (İkisi 10 TL.) Taşraya ödemeli olarak gönderilir

İTİMAT KİTABEVİ

Cağaloğlu, Narlıbahçe Sok. No. : 19 - İstanbul

İTİMAT KİTABEVİNİN

yayınladığı iki büyük
Seks romanı :

Lous Charles Royer'in
Son Kitapları :

★ ÇILDIRTAN KADIN

★ HERKESİN KADINI

Fiatı 5 lira
ikisi 10 lira

Ödemeli veya pul
karşılığı gönderilir

(Set : 12)

Sinema çevrelerinden ve okurlarımızdan dergimize yeni okuyucu abone kazandırmak isteyenler, kimlerin abone olduğunu bilemediklerinden tereddüte düşüyorlar. Derginin «Yaşayıp - yaşamıyacağı» endişesi ortadan kalkmışken, abone kampanyamıza yeni bir şekli vererek sürdürmek yararlı olacak. Film şirketleri, rejisör, oyuncu v. d. sinema elemanları, sinema salonu sahibi, film işletmecisi, yazar ve sinema kulüpleri üyeleri, Üniversite, sinemasever çevreler, kısacası **DERGİMİZE ABÖNE ÖLMALARINI, DESTEKLEMELERİNİ** beklediğimiz ilgili kişiler, artık güvenle dergimize yaklaşabilirler. Onuncu sayısıyla basın ilân kurumu'nun «ilân» desteğini de sağlayacak **SİNEMA 65**, Türk sinemasının sorunlarını gün ışığına çıkarıp, çözüm aramada daha başarılı olabilecek **AK LİSTE** olarak isimlerini yayınladığımız abonelerimiz dışında, yeni abone olacak okurlarımızda belirtirken gurur duyacağız.

SİNEMA 65 DERGİSİ ABÖNELERİ :

İSTANBUL: Nilüfer Aydan, Nebahat Çehre, Belgin Doruk, Türkân Şoray, Çolpan İlhan, Fatma Girik, Sevda Ferdağ, Pervin Par, Gülbün Eray, Ayfer Feray, Suna Güçlüler, Gül Kunter, Ajda Pekkan, Birsen Menekşeli, Göksel Arsoy, İzzet Günay, Yılmaz Güney, Sami Ayanoğlu, Tanju Gürsu, İ. Galip Arcan, Reha Yurdakul, Hulusi Kentmen, Semih Sezerli, Muzaffer Tema, Tamer Yiğit, Tunç Okan, Feridun Çölgeçen, Ahmet Mekin, Öztürk Serengil, Saltuk Kaplangı, Ekrem Bora, Sadettin Erbil, Metin Şanlı, Nüzhet Birsel, Aram Gülyüz, Atıf Yılmaz, Stepan Melikyan, Memduh Ün, Nusret İkbâl, Kemal İnci, Turgut Demirağ, Leon Sason, Safa Önal, Bülent Oran (2), Halit Refiğ, Mengü Yeğın, Turgut Ören, Gani Turanlı, Şevket Kıymaz, Mustafa Yılmaz, Memduh Yükman, Teoman Aktürel, Attilâ Gökborü, Kemal Tahir, Işık Toraman, Uğur Duru, Necmi Ungan, Orhan Aksoy, Nait Ataman, Aslan Barutçuoğlu, Ecvet Gür, Mario Morıgı, Adnan Uygur, Cengiz Tuncer, Stauro Yoanidis, Haluk Öğünç, Nejat Özemre, Fevzi Tuna, Savaş Eşici, Yılmaz Akay, Sabri Aslan-kaka, Nezih Ayıran, Barlas Kobaner, Güngör Uzel, Fevzi Öztürk, Seval Anetyan, Behçet Ozar, Halit Eskişar, Ünver M. Oral, Hüseyin Eşref Özer, Aydın Göle, Mustafa Şen, Attilâ Külekçi, Ahmet Arslan, Mehmet Akgün, Hüseyin Çamurcu, Ayhan Tanrıver, Melek Film, Oğuz Film, Koçanga Film.

İZMİR: Üçler Film, Özcan Güven, Akif Arkiş, Abdullah Birkan, Rafet Tuna, Fikri Yörük, İbrahim Bölük, Aydın Barutçuoğlu, Muzaffer Çengel, Nihat Erbay, Halit Ersezgin, Şâkir Karadede, Orhan Kardeşler, Ahmet Dilsiz, Erim Orbatu, Haldun Sunal, M. Ali Ulcay.

ANKARA: Dr. Fethi Özgüllü, Taner Imre, Zeki Kayar, Kemal Derinkök, İlgül Bayraktar, Tuğrul Tuna, Alpagut Erenuluğ,

ADANA: Şükrü Tekbaşlı

ESKİŞEHİR: İbrahim Al

GAZİANTEP: F. Haydar Gökoğlu

ALANYA: Osman Akyaçcı

DİNAR: Yavuz Gürcan

MANİSA: Ahmet Küey

SAMSUN: Yılmaz Selçuk

VAN: Yalçın Kaya Arıtürk

ZONGULDAK: Suat Güney

KIRIKKALE: Dr. Şahap Kayhan

BEYPAZARI: Muhittin Uzun

BATMAN: Turgut Bekremen

YERLİ SİNEMADA SEKS

HAZIRLAYAN : Agâh ÖZGÜÇ

- I. İLK YILLARDAN BU YANA TÜRK SİNEMASINDA KADIN, AŞK VE EROTİZM.
- II. BAZI REJİSÖRLERİMİZE GÖRE KADIN VE EROTİZM (Lütfü Akad — Metin Erksan — Atıf Yılmaz — Osman Seden — Halit Refiğ — Ulkü Erakahn — İlhan Engin)
- III. Türk SİNEMASINDA KADIN :
(1960'dan öncekiler ve sonrakiler)
- IV. VÜCUT (Yüz - göğüs - sırt - göbek - kalça - bacaklar)
- V. ÇIPLAKLIK (Soyunma - dans - banyo - plâj - tarih - komedi)
- VI. YATAK VE SEVİŞME.
- VII. ÇEŞİTLİ SAPIKLIKLAR
(Fetişizm transvestizm - sadizm - teşhircilik - sübyancılık - sürrealizm - sevicilik - rongencilik - zeofilia - masohizm)

ÇIKTI
160 sayfa
160 Fotoğraf
5 Lira

Pul karşılığı kitabevimizden istenebilir.